

JAN BOCHENEK

Ogn. Jan Bochenek, ur. w 1898 r., technik artystyczno-budowlany, stanu wolnego.

Zostałem aresztowany przez milicję ukraińską w Żurowie 10 października 1939 r. pod zarzutem przynależności do organizacji społecznych oraz [działalności] kontrrewolucyjnej na terenie pow. Rohatyn. Z aresztu tego zbiegłem i udałem się na Węgry celem wstąpienia do Wojska Polskiego, lecz na granicy zostałem aresztowany przez sowiecką służbę graniczną i odesłany do więzienia w Nadwórnej, a następnie do Stanisławowa, gdzie przebyłem pięć miesięcy w śledztwie bijąc, kopiąc, rozbierając do naga i wymuszając zeznania takie, jakie tylko mogłyby godzić w ich ustrój, tj. ZSRR.

Ze Stanisławowa wywieziony zostałem do Berdyczowa, a następnie do Żytomierza, w którym to czasie w maju 1941 r. zostałem skazany wyrokiem sądu z art. 54/II 54/13 [16/80] na osiem lat ciężkich robót, wysyłając mnie do Kraju Ałtajskiego na granicy Mongolii. Tam pracowałem przy wydobywaniu rudy solnej w zastraszających warunkach bez żadnego wynagrodzenia, tj. 14 godzin dziennie. Wyżywienie – 400 g chleba o przypieku 70%, pół zupy rybnej. Obdarty dosłownie, okaleczony, głodny, zawszony i w dodatku towarzyszyła kurza ślepota, a miejsce odpoczynku mojego to ohydne baraki. [Byliśmy] zgoła pozbawieni opieki sanitarno-lekarskiej. Łóżko moje zaś to połamane gołe deski, pokryte [nieczytelne] robactwa.

W łagrze tym było nas, Polaków, ok. 40 na 800 osób innych narodowości. Mimo tak fatalnych warunków egzystencji i nieludzkich wybryków, różnych szykan i szkalowania wszystkiego co polskie, w czasie pobytu w więzieniu, jak też w łagrze – nie traciliśmy ducha i żywiliśmy się nadzieją rychłego wyzwolenia, co niebawem – z końcem sierpnia 1941 r. – nastąpiło. Amnestia, dająca już możliwość wolnego poruszania się, kiedy wyjechałem do Taszkientu

[Taszkentu] pracować w kołchozie za minimalnym wynagrodzeniem, niewystarczające nawet na skromne życie.

W lutym 1942 r. zgłosiłem się do armii polskiej w Gorczakowie [Marg'ilonie] z przydziałem do 2 Pułku Artylerii Lekkiej 9 Dywizji.

Miejsce postoju, 5 marca 1943 r.